

مبارزه‌ی بین‌المللی با پول‌شویی (با تأکید بر قاچاق کالا)

تنظیم: گروه کارشناسی اداره کل پژوهش

مقدمه

در این نوشتار برآنیم تا خوانندگان ضمن آشنایی با مفهوم پول‌شویی که یکی از جرایم مهم اقتصادی در سطوح بین‌المللی است، بتوانند به نگرشی درباره سازمانها و اقدامات بین‌المللی آنان دست یابند. پول‌شویی در واقع فرایندی است که در آن پول‌های کثیف از مجاری غیر رسمی و یا غیر قانونی، تمیز و قانونی جلوه داده می‌شوند. در فرایند معاملات مالی و قاچاق کالا و ارز نیز این فرایند نیز به شدت حضور دارد. ما برآنیم تا ضمن آشنایی خوانندگان، سطوح مبارزاتی با این پدیده‌ی شوم اقتصادی و مالی را تشریح کنیم.

تعاریف پول‌شویی

امروزه پول‌شویی موضوع گفت‌وگوی بسیاری از محافل اقتصادی و سیاسی می‌باشد. برخی گفته‌اند: پول‌شویی عبارت است از تطهیر و قانونی جلوه دادن عواید حاصل از رفتارهای مجرمانه. واژه‌ی پول‌شویی برای توصیف فرایندی مورد استفاده قرار می‌گیرد که در آن پول غیر قانونی یا کثیفی که حاصل فعالیت‌های مجرمانه مانند قاچاق مواد مخدر، قاچاق کالا، قاچاق انسان، رشوه، اخاذی، کلاهبرداری و ... است، در چرخه‌ای از فعالیت‌ها و معاملات با گذار از مراحل، شسته و به پول قانونی و تمیز تبدیل می‌شود.

برخی از حقوق‌دانان، پول‌شویی را این گونه تعریف کرده‌اند:

«منظور از تطهیر مال، مخفی کردن منبع اصلی اموال ناشی از جرم، و تبدیل آن‌ها به اموال پاک است؛ به طوری که یافتن منبع اصلی مال، غیر ممکن یا بسیار دشوار گردد.» و نیز آمده

است که: پول شویی عملی غیرقانونی است که درآمد حاصل از خلاف شرع یا قانون، در طی فرایندی ساده و پیچیده، قانونی می‌شود.

و در تعریف دیگر، پول شویی چنین بیان شده است: پول شویی، روندی است که به وسیله آن، به منشأ مبالغ هنگفت پولی که به شیوه‌های غیرقانونی تحصیل شده باشد (از قاچاق دارو، فعالیت تروریستی یا دیگر جنایات جدی) ظاهری مشروع و قانونی داده شود.

انواع پول شویی

انواع پول‌هایی که می‌تواند به صورت نامشروع در جامعه مطرح باشد، به سه گروه:

«پول‌های خاکستری»، «پول‌های سیاه» و پول‌های «کثیف یا پول‌های آغشته به خون» تقسیم می‌شود:

پول‌های خاکستری: درآمدهای حاصل از فروش کالا و یا انجام کارهای تولیدی است که از نظارت دولت پنهان مانده و دولت از آن‌ها بی اطلاع است و معمولاً به منظور فرار مالیاتی صورت می‌گیرد.

پول‌های سیاه: این پول‌ها به دست آمده از قاچاق کالا است؛ به طوری که درآمدهای حاصل از قاچاق کالا و شرکت در معاملات پر سود دولتی که خارج از عرف طبیعی صورت می‌گیرد، باعث پیدایش این نوع پول می‌شود.

پول‌های کثیف یا پول‌های آغشته به خون: این دسته پول‌ها مربوط به قاچاق مواد مخدر است.

شیوه‌های پول شویی

• شیوه‌های پول شویی با توجه به نوع جرم، ارزش مال، امکانات مجرم، سیستم اقتصادی و قوانین و مقررات کشورهای مختلف، می‌تواند متنوع و متفاوت باشد. پول شویان برای کاهش جلب توجه مجریان قانون به عملیات پول شویی، مقادیر زیادی پول نقد را به مقادیر کوچکی تبدیل نموده یا به طور مستقیم در بانک سرمایه‌گذاری می‌کنند و یا با آن ابزارهای مالی چون چک، سفته و غیره خریداری می‌کنند و در مکان‌های دیگر سپرده‌گذاری می‌کنند. این از مهم‌ترین شیوه‌های پول شویی است.

پول شویی عبارت است از تطهیر و قانونی جلوه دادن عواید حاصل از رفتارهای مجرمانه

• از شیوه‌های دیگر پول شویی، استفاده از بانک‌های فاسد - به ویژه بانک‌های خصوصی - است. قاچاقچیان بین‌المللی با همکاری بانک‌ها، حساب‌های غیر واقعی افتتاح می‌کنند. این گونه بانک‌ها برای جلب سرمایه‌های کلان سپرده‌گذاران نا سالم، از اخذ اوراق شناسایی کامل یا گزارش کردن موارد مشکوک به مقامات دولتی، خودداری می‌کنند و بدین وسیله بهترین امکان را در اختیار پول شویان قرار می‌دهند. ممکن است در برخی موارد، پول شویی توسط بانک‌ها (مثل سوئیس که تاکید بر سری بودن اطلاعات بانکی مشتریان دارد) به طور ناخواسته صورت گیرد.

• سیستم‌های پرداخت شبکه‌ای از روش‌های جدید پول شویی (system scyberpayment) است. در این سیستم‌ها، پرداخت از طریق شبکه‌ی اینترنت، شبکه‌های محلی، ماهواره‌ای و یا از طریق موبایل صورت می‌گیرد. پول شویان به دلیل شرایط خاص این شبکه‌ها مانند نقل و انتقال بدون واسطه‌ی پول؛ بی نام بودن نقل و انتقالات وجوه؛ گسترش این نوع سیستم پرداخت در سطح جهان، مراحل گوناگون پول شویی را از این طریق انجام می‌دهند.

• دیگر شیوه‌های پول شویی عبارت‌اند از: سرمایه‌گذاری موقت در نگاه‌های تولیدی و تجاری قانونی؛ سرمایه‌گذاری در بازار سهام و اوراق قرضه؛ ایجاد سازمان‌های خیریه‌ی تقلبی و ساختگی؛ سرمایه‌گذاری در بازار طلا و الماس؛ شرکت در مزایده‌های اجناس هندی و کالای قدیمی و ...، به صورتی

که پول کثیف زمانی که در فعالیت‌های قانونی وارد شده و سرمایه‌گذاری شود، در طول گردش دست به دست شده و با پول‌های تمیز مخلوط می‌شود؛ به طوری که دیگر شناسایی آن غیر ممکن می‌گردد.

امروزه تقریباً در تمام نظام‌های حقوقی کشورها، نقل و انتقال اموال به ویژه وجوه و اوراق بهادار، می‌بایستی دارای منشأ قانونی (legal origin) باشد تا سلامت اقتصادی جامعه محفوظ بماند. از این رو شبکه‌های بانکی کشور مجاز به پذیرش نقل و انتقال وجوه و نقود حاصل از ارتکاب جرایم به ویژه جرایم ناشی از مواد مخدر، قاچاق اسلحه، ارتشا، اختلاس ... و به طور کلی وجوه یا نقود با منشأ مشکوک نیستند؛ بنابراین مبارزه با این پدیده خطرناک نه در سطح کشورها، بلکه در سطح جهانی ضروری به نظر می‌رسد.

اقدامات بین‌المللی برای مبارزه با پول شویی

بسیاری از کشورها قوانین ضد پول شویی مؤثری را به تصویب رسانده‌اند. تعدادی از ارگان‌های بین‌المللی و منطقه‌ای نیز قوانین ضد پول شویی را تنظیم کرده‌اند.

۱. کمیته‌ی بازل

از تلاش‌های مبارزه‌ی جهانی با پول شویی می‌توان به «اعلامیه‌ی کمیته‌ی بازل» اشاره کرد که در مورد جلوگیری از استفاده از سیستم بانکی برای تطهیر پول ناشی از جرم می‌باشد و در دسامبر ۱۹۸۸ در شهر بازل کشور سوئیس منعقد شده و به وسیله‌ی مقامات بانکی دوازده کشور تهیه شده است.

علاوه بر این، برنامه‌ی جهانی علیه پول شویی GPMI در سال ۱۹۹۹ برای تقویت توانایی کشورها و سازمان‌های بین‌المللی برای مبارزه با پول شویی تدوین گردید.

کمیته‌ی بازل متشکل از نمایندگان بانک‌های مرکزی و مقامات نظارتی در کشورهای بلژیک، کانادا، فرانسه، آلمان، ایتالیا، ژاپن، لوکزامبورگ، هلند، اسپانیا، سوئد، سوئیس، انگلستان و آمریکا می‌باشد. در سال ۱۹۸۸ کمیته‌ی بازل «اصول اولیه» را در خصوص پول شویی

همکاری میان دول بوده که در ۷ فوریه‌ی ۱۹۹۰ به منظور مبارزه با پول‌شویی شکل گرفته است. هدف اصلی این اتحادیه مبارزه با مظاهر مختلف فعالیت‌های غیرقانونی است که بخش‌های اقتصادی کشور را تحت تأثیر خود قرار داده‌اند. در حال حاضر FATF شامل ۲۹ کشور و دو سازمان بین‌المللی است. اعضای این اتحادیه شامل کشورهایی است که از مراکز مهم مالی جهان محسوب می‌شوند. اتحادیه‌ی FATF دارای یک دستورالعمل چهار ماده‌ای است که کلیه‌ی جنبه‌های مبارزه با پول‌شویی را در بر می‌گیرد. بخش بزرگ اهداف مذکور در این دستورالعمل آن است که از تطهیر پول‌های کثیف حاصل از: خرید و فروش مواد مخدر، قاچاق اسلحه و درآمدهای حاصل از ارتکاب جرائم، مخفی نگه‌داشتن و منشأ مجرمانه‌ی تحصیل این قبیل پول‌ها؛ و انتقال آزادانه‌ی آن‌ها از شبکه‌ی بانکی، در داخل و خارج کشور جلوگیری به عمل آید و مجموعه‌ی این عملیات به عنوان اقدامات مجرمانه قابل پی‌گرد جزایی باشد. از ابتدای شروع به فعالیت FATF مشخص بود که کشورهای عضو این اتحادیه دارای سیستم‌های مالی و قانونی متفاوت با یکدیگر بوده و نمی‌توانند معیارهای یکسانی داشته باشند و برای مبارزه با پول‌شویی از رفتار یکسانی پیروی نکنند. از این رو دستورالعمل اجرایی FATF به صورتی نوشته شده است که هم قابل اجرا توسط کلیه‌ی اعضا باشد و هم این که مبادلات پولی کشورهای عضو را محدود نکند و مانع توسعه‌ی کشورها نشود.

۶. کنوانسیون سازمان ملل متحد علیه قاچاق مواد مخدر و مواد روان‌گردان (u.n. drug convention)

این کنوانسیون از موضوع بحث قاچاق کالا خارج است و عمدتاً به مواد مخدر و داروها و مواد روان‌گردان تعلق می‌گیرد. از این منظر خوانندگان، محترم می‌باید به منابع دیگری مراجعه نمایند.

۷. کنوانسیون پالمو

کنوانسیون پالمو، کنوانسیون بین‌المللی ویژه‌ی جرایم سازمان یافته‌ی

را از کاخی در بروکسل برگرفت که ۱۵ واحد اطلاعاتی مالی برای اولین بار در سال ۱۹۹۵ ملاقات نمودند تا بتوانند گروه غیر رسمی‌ای را بنیان‌گذاری نمایند که اطلاعات مربوط به پول‌شویی را به اشتراک می‌گذاشت.

شبکه‌ی اجرای جرائم مالی (فین سن)، نقش عمده‌ای در کمک کردن به کشورها برای توسعه‌ی واحدهای اطلاعات مالی خود کرده و به آن واحدها نیز در مبارزه علیه تأمین مالی تروریست‌ها و برنامه‌های ضد پول‌شویی کمک فراوانی نموده است. فین سن هم‌چنین به ترویج واحدهای اطلاعاتی مالی جدید برای عضویت در گروه اگمانت کمک عمده‌ای نموده است و شبکه‌ی اینترنتی امنی را که طی آن اعضای اگمانت می‌توانند به تبادل اطلاعات بپردازند، تهیه کرده است.

در ادامه، فین سن نمایندگی فعال در کمیته‌ی اگمانت دارد و فعالیت‌های اگمانت، هم‌چنین پنج گروه کاری (حقوقی، تعلیم، اطلاعات، اجرا و فناوری) آن را هماهنگ می‌نماید.

در سطح بین‌المللی اقدامات مختلفی برای مبارزه با پول‌شویی انجام شده، که در زیر به برخی از آن‌ها اشاره می‌شود.

۵. اتحادیه‌ی بین‌المللی مبارزه با پول‌شویی (fatf)

اتحادیه‌ی بین‌المللی مبارزه با پول‌شویی (financial action task force on money laundering) معروف به چهل توصیه‌ی، یک سازمان

منتشر نمود که بیش‌تر توصیه می‌کرد که مدارک شناسایی مناسب اخذ شده و در مورد معاملات مالی طبق قوانین و مقررات عمل شود.

۲. سازمان ملل

کنوانسیون سازمان ملل در خصوص قاچاق غیر قانونی مواد مخدر و مواد روان‌گردان (کنوانسیون وین) امضاکنندگان را متعهد می‌کند که پول‌شویی را به عنوان جرم بشناسند تا اطمینان حاصل شود که مجرمانه بودن فعالیت‌های بانکی سدی در راه تحقیقات کیفری نمی‌باشد، همین‌طور از سر راه برداشتن موانع قانونی را به منظور تسهیل تحقیق و محاکمه و همکاری بین‌المللی، ترویج نماید.

۳. گروه کاری اقدامات مالی

گروه کاری اقدامات مالی در نشست اقتصادی کشورهای صنعتی در سال ۱۹۸۹ تأسیس گردیده است. این گروه گزارشی را صادر نمود که طی آن ۴۰ توصیه در راستای کنوانسیون وین به منظور هماهنگ نمودن و کاربردی کردن قوانین پول‌شویی در کشورهای عضو، ذکر گردید. هم‌چنین اساس قوانین پول‌شویی را که توسط گروه کاری مالی کارائیب و سازمان ایالات متحده‌ی امریکا بنا گذاشته شده بود، پایه گذاری نمود.

۴. اتحادیه‌ی اروپا

در سال ۱۹۹۱ اتحادیه‌ی اروپا راهبردی را در خصوص پول‌شویی ارائه داد که با ۴۰ توصیه‌ی گروه کاری اقدامات مالی سازگار بود. این راهبرد، گزارش‌دهی اجباری معاملات مشکوک و شناسایی افراد ذی‌نفع، هم‌چنین حساب‌های مالی آنها را اجباری می‌کند. گروه گمانت یک انجمن بین‌المللی می‌باشد و شامل بیش از ۱۰۰ واحد اطلاعات مالی و مراکز ملی می‌باشد و در راستای کسب اطلاعات در خصوص فعالیت‌های مشکوک و غیر معمول از صنعت مالی تعین گشته‌اند. هدف این گروه، تحلیل اطلاعات و ارائه‌ی آن به مقامات صالح کشوری و بقیه‌ی مؤسسات مالی مربوط می‌باشد تا بتوان با گرفتن بودجه، با تروریست‌ها و بقیه‌ی مجرمان مالی مبارزه نمود. این گروه، اسم خود

پول‌شویی، روندی است که به وسیله‌ی آن، به منشأ مبالغ هنگفت پولی که به شیوه‌های غیرقانونی تحصیل شده باشد (از قاچاق دارو، فعالیت تروریستی یا دیگر جنایات جدی) ظاهری مشروع و قانونی داده شود

کالا را می‌توان این‌گونه تعریف کرد: مجموعه فعالیت‌های اقتصادی، خواه در بخش تولیدی، خواه در بخش خدمات، توسط افرادی است که کوشش می‌کنند تا خارج از مقررات و چارچوب‌های تعیین شده برای اقتصاد رسمی، نیازهای خود را به منظور کسب درآمد بیش‌تر، تأمین کنند.

باندهای مافیایی که در ایران و جهان فعال هستند، مانند باند مافیای ارتش ژنرال سا، باند گلدن تری انگل یا مثلث طلائی، باند رشید عمر در پاکستان، باند نبیل خان در افغانستان و سایر باندهای مافیایی، با پول‌های حاصل از تجارت مواد مخدر در شرق دور آسیا، توسط شرکت‌های صوری که در شرق آسیا و دبی جنوب غربی آسیا تشکیل داده‌اند، اقدام به خرید کالا در حجم وسیع کرده و کالاها را از طریق دبی و در داخل کشورمان به فروش می‌رسانند؛ سپس پول حاصل از فروش این کالاها در ایران به صندوق‌های قرض الحسنه یا مؤسسات اعتباری که خارج از نظارت بانک مرکزی قرار دارند، ریخته می‌شود. این صندوق‌ها نیز با صدور چک در وجه کارگزاران عملیات پول‌شویی در داخل کشور، این پول‌ها را وارد چرخه‌ی سیستم بانکی کشور می‌نمایند و در نهایت توسط صرافی‌ها و گشایش اعتبار صوری، به صورت ارز به حساب‌های خود در بانک‌های برون مرزی واریز می‌کنند. از آن جایی که کالاها وارد شده، با پول محلی کشورهای مبدأ خریداری شده‌اند و مثلاً در کشور ما به دلار نفتی تبدیل می‌شوند، با این عمل ارزش افزوده‌ی حاصل از فروش ثروت ملی توسط مافیای مواد مخدر و مافیای قاچاق، از کشور خارج می‌شود که این امر به نوبه‌ی خود اقتصاد ملی را به شدت تضعیف می‌کند.

پول‌شویی، روی دیگر یا نیمرخ مالی فعالیت‌های بزه‌کارانه‌ای است که در آن عواید حاصل از فعالیت‌های مجرمانه و غیرقانونی طی روندی در مجاری قانونی پاک می‌شود. در سال‌های اخیر درصد پرونده‌های قاچاق بیش‌تر از یک میلیون تومان، افزایش یافته است که حاکی از کلان‌گردیدن این پدیده می‌باشد و ضرورت مبارزه‌ی جدی‌تری

پول‌شویی، روی دیگر یا نیمرخ مالی فعالیت‌های بزه‌کارانه‌ای است که در آن عواید حاصل از فعالیت‌های مجرمانه و غیرقانونی طی روندی در مجاری قانونی پاک می‌شود

مقررات مربوط به رویارویی با پول‌شویی را به اجرا گذاشته‌اند. این اقدام، کار را برای پول‌شویان سخت کرده است.

اولین کشوری که پول‌شویی را جرم دانست دولت آمریکا است. ایالات متحده‌ی آمریکا استانداردها و مقررات قانونی ویژه‌ای را برای جلوگیری از پول‌شویی تدوین کرد که از جمله‌ی آن‌ها «قانون کنترل پول‌شویی» مصوب ۱۹۸۶ می‌باشد. در این قانون، دولت آمریکا عمل افرادی را که آگاهانه و دانسته معامله‌های انجام می‌دهند که آن معامله مشتمل بر عواید حاصل از برخی اعمال غیرقانونی خاص (از جمله قاچاق مواد مخدر) می‌باشد، به قصد این که ماهیت و منبع اصلی یا مالکیت آن اموال را پنهان کرده و یا موجب اشاعه‌ی آن اعمال غیرقانونی شوند، «پول‌شویی و قابل مجازات» دانسته است.

دولت انگلستان نیز قوانینی را در راستای مبارزه با پول‌شویی تصویب کرده است. از جمله‌ی این قوانین «قانون جرایم راجع به قاچاق مواد مخدر» مصوب ۱۹۸۶ می‌باشد. در این قانون، کمک کردن عالمانه به هر کس در حفظ یا کنترل عواید حاصل از قاچاق مواد مخدر چه با پنهان کردن آن عواید و چه با خارج کردن آن‌ها از انگلستان و یا انتقال آن‌ها به اشخاص، جرم دانسته شده است. علاوه بر این، «قانون جلوگیری از تروریسم» مصوب ۱۹۸۹ نیز پول‌شویی سازمان‌های تروریستی را جرم می‌داند.

در ایران فرایند پول‌شویی معمولاً از طریق قاچاق کالا انجام می‌گیرد و به عبارتی پُل پول‌شویی در ایران را باید قاچاق سازمان‌یافته‌ی کالا دانست. قاچاق

فراملی است که در دسامبر ۲۰۰۰ در پالرمو ی ایتالیا به امضای ۱۴۷ کشور و به تصویب ۲۸ دولت رسیده است. در ایران نیز طرح تصویب کنوانسیون پالرمو در قوه‌ی مجریه در حال رسیدگی است. این کنوانسیون یکی از جامع‌ترین و جدیدترین اسناد بین‌المللی است. کنوانسیون پالرمو در ۴۱ ماده و ۶ پروتکل تدوین و تنظیم گردیده و در ماده‌ی ۶ با عنوان «جرم انگاری تطهیر منافع حاصل از جنایات» «تطهیر پول» را تعریف کرده است. هم‌چنین بر اساس کنوانسیون مذکور، کشورهای امضا کننده متعهد می‌گردند، مؤسسات مالی را مکانیزه و منظم ساخته و اقدام به صدور مجوز برای آن‌ها نماید و بر آن‌ها نظارت به منظور پیش‌گیری از تطهیر پول و انجام تحقیقات پیرامون آن، اصول رازداری بانکی را تقویت نمایند و از حساب‌های بانکی مخفی و با نام‌های دروغین و جعلی حمایت ننمایند. در مقابل، نسبت به تشکیل واحدهای مالی به منظور جمع‌آوری، تجزیه و تحلیل و انتشار اطلاعات مربوط به تطهیر احتمالی پول و سایر جرائم مالی احتمالی، اقدام ورزند.

هم‌چنین بر اساس این معاهده، دولت‌ها موافقت کردند که دست گروه‌های جنایت‌کار سازمان‌یافته را از عواید نامشروعشان، به وسیله‌ی توقیف درآمدهای ناشی از جرم یا اموالی با همان ارزش، از طریق شناسایی، توقیف و ضبط دارایی‌هایشان، کوتاه نمایند و در ضمن به دادگاه‌ها و سایر مقامات مسئول اختیار دهند تا سوابق بانکی، مالی یا تجاری و یا اموال موجود را در دسترس قرار داده یا ضبط نمایند.

در سطح منطقه‌ای نیز تلاش‌هایی برای مبارزه با پول‌شویی صورت گرفته است که در این مورد از باب یادآوری می‌توان به «کنوانسیون شورای اروپا در مورد پول‌شویی؛ جست‌وجو، توقیف و مصادره‌ی عواید حاصل از جرم» در سال ۱۹۹۰، و «دستور العمل اروپایی ۱۹۹۱ در مورد جلوگیری از بهره‌گیری از سیستم مالی به منظور پول‌شویی»، اشاره کرد.

۸. اقدامات برخی کشورها

در راستای مبارزه با پول‌شویی، در سال‌های اخیر کشورهای زیادی قوانین و

جدول شماره ۱: ارزش ریالی فرآورده های نفتی قاچاق در شش ماهه ی اول و دوم سال ۱۳۸۶

ردیف	نام کالا	ارزش ریالی (شش ماهه ی اول ۱۳۸۶)	نام کالا	ارزش ریالی (شش ماهه ی دوم ۱۳۸۶)
۱	گازوئیل	۱۵۷۳۴۱۶۰۵۲۴۹	گازوئیل	۸۰۸۳۸۲۷۷۵۴۱
۲	سایر فرآورده های نفتی	۹۶۶۸۰۷۵۸۸۷	سایر فرآورده های نفتی	۱۴۴۶۷۶۸۷۵۲
۳	نفت سفید	۴۱۹۶۷۲۸۹۰۲	نفت سفید	۶۵۷۳۲۵۰۲۰
۴	بنزین	۱۲۸۱۸۴۹۹۵۹	بنزین	۱۰۸۵۱۱۶۸۵۳
۵	قیر	۲۹۹۸۹۸۷۹۰	قیر	۷۹۹۲۰۸۷۲۱
۶	روغن موتور	۱۶۲۲۶۴۵۰۲	روغن موتور	۱۰۳۹۰۹۶۳۶۴
	جمع	۱۷۳۰۵۰۴۲۳۲۸۹	جمع	۸۵۸۶۵۶۹۳۲۵۱

جدول ۲: ارزش کالاهای صادراتی و وارداتی قاچاق در شش ماهه اول و دوم سال ۱۳۸۶

سال	ارزش کالاهای قاچاق صادراتی	ارزش کالاهای قاچاق وارداتی	ارزش کل کالاهای قاچاق
۱۳۸۶ (شش ماهه ی اول)	۱۷۸۶۸۳۷۷۶۴۳۱	۷۱۷۲۱۸۴۱۶۸۹۵	۸۹۵۹۰۲۲۱۹۳۳۲۶
۱۳۸۶ (شش ماهه ی دوم)	۹۰۵۲۶۸۸۵۲۰۸	۹۸۷۸۱۰۴۳۴۸۶۷	۱۰۷۸۳۳۳۲۰۰۷
جمع کل			۱۰۰۳۷۳۵۹۵۱۲۳

جدول شماره ۳: قاچاق صادرات کالا - شش ماهه ی اول سال ۱۳۸۶

نام کالا	ارزش ریالی	نام کالا	ارزش ریالی
گازوئیل	۱۵۷۳۴۱۶۰۵۲۴۹	بشکه و گالن	۲۴۴۱۳۴۰۶۷
سایر فرآورده های نفتی	۹۶۶۸۰۷۵۸۸۷	روغن موتور	۱۴۲۲۴۶۵۰۲
نفت سفید	۴۱۹۶۷۲۸۹۰۲	مواد پلاستیکی	۱۲۹۹۲۷۲۴۰
شکر	۲۱۵۲۳۹۱۷۴۵	احجام	۱۳۸۹۶۵۰۰۰
انواع مواد خوراکی	۱۵۲۷۲۹۱۸۳۱	کود شیمیایی	۱۲۳۲۶۳۹۹۴
پتروئیل	۱۲۸۱۸۴۹۹۵۹	آهن و سازهات	۱۱۲۵۲۱۳۳۲
گیسول گاز	۶۳۳۱۲۱۷۷	سایر سازهات فلزی	۱۱۱۵۵۱۳۰۰
قیر	۲۹۹۸۹۸۷۹۰	برنج	۳۵۹۶۱۸۹۰
بسیکویت	۲۶۶۸۵۱۳۶۵	انواع کتاب و نسخه	۳۵۶۸۱۰۰۰۰
نساج	۳۲۰۰۰۰۰۰	ملات	۳۵۲۵۵۰۹۰
		جمع کل	۱۷۸۶۸۳۷۷۶۴۳۱

صندوق های قرض الحسنه زیر نظر بانک مرکزی قرار گیرند. هم چنین می باید تعقیب مالی وجوه حاصل از قاچاق

های غیرقانونی شناخته شده اند کاهش چشم گیری را تجربه کنند. به این منظور پیش نهاد می شود تا مؤسسات اعتباری و

با آن احساس می شود. جلوگیری از پول شویی در درازمدت سبب می شود قاچاق کالا و ارز که از جمله فعالیت

جدول شماره ۴: قاچاق صادرات کالا - شش ماهه‌ی اول سال ۱۳۸۷

نام کالا	ارزش ریالی	نام کالا	ارزش ریالی
کاروشن	۸۰۸۲۸۳۷۷۵۳۱	نواع دانه های آکسیس	۵۳۷۷۰۰۰
مواد نارویی	۱۸۸۳۰۳۵۰۰۰	لغن و ضایعات	۳۳۱۸۴۰۷۰
سایز فرآورده های نفتی	۱۴۴۶۶۶۸۷۵۲	نوشابه	۱۳۵۵۱۱۶۰
برنج	۱۰۸۵۱۱۶۸۵۳	پوست و انواع سالامبور	۱۹۵۲۱۰۰۰
روغن موتور	۱۰۳۹۰۹۶۳۶۳	نواع رنگ	۱۵۰۷۵۰۰۰
قبر	۷۹۹۲۰۸۷۳۱	شکنه و گاش	۴۰۳۵۶۸۸۹۳
کود شیمیایی	۶۶۶۹۲۸۲۸۶	سایر کالاهای	۲۰۰۲۳۶۲۲۱
نفت سفید	۹۵۷۲۲۵۰۲۰	پودر رخت شویی	۷۷۷۹۲۲۸۲
گسول گاز	۶۱۶۱۸۳۰۳	فلات	۵۶۲۰۱۶۸۰
مواد شیمیایی	۳۴۰۵۸۲۸۶۱	جمع کل	۹۰۵۴۶۸۸۵۲۰۸
شکر	۲۲۸۳۰۹۱۰۰		

جدول شماره ۵:

قاچاق واردات کالا - شش ماهه‌ی اول سال ۱۳۸۶

جدول شماره ۶:

قاچاق واردات کالا - شش ماهه‌ی اول سال ۱۳۸۷

نام کالا	ارزش ریالی	نام کالا	ارزش ریالی
مشروبات الکلی	۳۷۸۲۴۴۸۹۲۳۲۸	مشروبات الکلی	۱۷۸۰۹۱۳۲۵۹۸۲
موبایل و لوازم جانبی	۱۰۴۶۹۱۱۱۹۲۷۵	رایانه	۱۳۸۶۴۶۳۰۷۶۴
پوشاک	۵۶۶۲۷۱۶۳۰۰۴	سایر ماشین آلات	۱۲۴۶۶۳۳۳۶۹۵
شمش طلا و ضایعات	۴۰۳۲۶۸۷۵۷۰۸	لوازم صوتی	۱۱۰۵۷۱۴۰۵۲۱۳
پارچه	۳۳۰۸۶۶۷۵۱۸۷	پوشاک	۱۰۸۳۱۶۸۴۲۰۳۵
سایر ماشین آلات	۲۱۹۰۲۵۵۸۷۸۵	سایر کالاهای	۶۵۳۵۶۱۶۵۲۳۹
برنج	۱۹۹۸۰۱۷۵۹۱۶	موبایل و لوازم جانبی	۵۰۶۴۴۰۰۴۴۷۸
لوازم خانگی	۱۲۷۱۷۵۸۴۱۸	اتومبیل	۴۱۱۰۳۵۹۲۱۲۰
چای	۸۸۵۸۶۳۷۳۴۲	پارچه	۳۶۷۷۹۴۷۹۹۷۴
کفش و دمپایی	۷۹۵۵۲۶۸۳۰۷	ماهواره و تجهیزات	۲۰۳۲۵۴۳۳۸۱
لوازم آرایشی	۴۹۶۰۸۲۴۵۱۷	کفش و دمپایی	۱۸۲۲۰۴۱۷۸۶۰
سایر کالاهای	۴۷۶۹۴۵۰۳۷۶	روغن موتور	۱۴۷۸۶۶۸۶۵۵۹
ماهواره و تجهیزات	۳۷۱۴۱۶۴۰۹۸	پتو	۱۳۸۹۳۹۵۲۱۸۷
اتومبیل	۳۴۹۵۶۶۰۶۱۷	شمش طلا و ضایعات	۱۳۴۷۵۱۶۵۴۸۵
آبمیوه	۲۹۷۸۳۸۰۲۵۴	چای	۱۱۹۵۱۰۹۸۱۷۹۵
ترقه	۲۹۴۹۵۲۳۰۷۰	لوازم خانگی	۹۸۴۳۸۱۳۱۴۵
لوازم یدکی	۲۷۷۱۷۶۹۴۹۹	برنج	۹۱۳۳۷۰۷۰۴۱
پتو	۲۵۲۹۶۶۴۹۵۶	مصالح ساختمانی	۸۹۳۲۱۳۶۳۲۵
شکلات	۲۴۵۶۸۶۸۷۶۲	لوازم آرایشی	۶۶۹۴۲۲۰۹۹۸
کولر گازی و تجهیزات	۲۲۰۱۱۵۶۵۷۶	آبمیوه	۶۳۷۸۴۲۳۰۹۱
جمع کل	۷۱۷۲۱۸۴۱۶۸۹۵	جمع کل	۹۸۷۸۱۰۴۳۴۸۶۷

منبع: ستاد مرکزی مبارزه با قاچاق کالا و ارز

تبصره ۲- ساختار و تشکیلات اجرائی شورا متناسب با وظایف قانونی آن با پیش نهاد شورا، به تصویب هیأت وزیران خواهد رسید.

تبصره ۳- کلیه آیین نامه های اجرائی شورای فوق الذکر [مذکور] پس از تصویب هیأت وزیران برای تمامی اشخاص حقیقی و حقوقی ذی ربط لازم الاجراء خواهد بود. متخلف از این امر به تشخیص مراجع اداری و قضائی حسب مورد به دو تا پنج سال انفصال از خدمت مربوط، محکوم خواهد شد.

ماده ۵- کلیه اشخاص حقوقی از جمله بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران، بانکها، مؤسسات مالی و اعتباری، بیمه ها، بیمه های مرکزی، صندوق های قرض الحسنه، بنیادها و مؤسسات خیریه و شهرداری ها مکلف اند آیین نامه های مصوب هیأت وزیران در اجراء این قانون را به مورد اجرا گذارند.

ماده ۶- دفاتر اسناد رسمی، وکلای دادگستری، حسابرسان، حسابداران، کارشناسان رسمی دادگستری و بازرسان قانونی مکلف اند اطلاعات مورد نیاز در اجراء این قانون را که هیأت وزیران مصوب می کند، حسب درخواست شورای عالی مبارزه با پول شویی، ارائه نمایند.

ماده ۷- اشخاص، نهادها و دستگاه های مشمول این قانون (موضوع مواد ۵ و ۶) بر حسب نوع فعالیت و ساختار سازمانی خود مکلف به رعایت موارد زیر هستند:

الف- احراز هویت ارباب رجوع و در صورت اقدام توسط نماینده یا وکیل، احراز سمت و هویت نماینده و وکیل و اصیل در مواردی که قرینه ای بر تخلف وجود دارد.

تبصره - تصویب این قانون، ناقض مواردی که در سایر قوانین و مقررات، احراز هویت، الزامی شده است، نمی باشد.

ب- ارائه ای اطلاعات، گزارش ها، اسناد و مدارک مربوط به موضوع این قانون به شورای عالی مبارزه با پول شویی در چهارچوب آیین نامه مصوب هیأت وزیران.

ج- گزارش معاملات و عملیات مشکوک به مرجع ذی صلاحی که شورای عالی مبارزه با پول شویی تعیین می کند.

مستقیم یا غیرمستقیم در نتیجه ارتکاب جرم به دست آمده باشد.

ب- تبدیل، مبادله یا انتقال عوایدی به منظور پنهان کردن منشأ غیرقانونی آن با علم به این که به طور مستقیم یا غیرمستقیم ناشی از ارتکاب جرم یا کمک به مرتکب بوده، به نحوی که وی مشمول آثار و تبعات قانونی ارتکاب آن جرم نگردد.

ج- اخفاء یا پنهان یا کتمان کردن ماهیت واقعی، منشأ منبع، محل، نقل و انتقال، جابه جایی یا مالکیت عوایدی که به طور مستقیم یا غیرمستقیم در نتیجه جرم، تحصیل شده باشد.

ماده ۳- عواید حاصل از جرم به معنای هر نوع مالی است که به طور مستقیم یا غیرمستقیم از فعالیتهای مجرمانه به دست آمده باشد.

ماده ۴- به منظور هماهنگ کردن دستگاه های ذی ربط در امر جمع آوری، پردازش و تحلیل اخبار، اسناد و مدارک، اطلاعات و گزارشهای واصله؛ تهیه سیستم های اطلاعاتی هوشمند؛ شناسایی معاملات مشکوک و به منظور مقابله با جرم پول شویی، «شورای عالی مبارزه با پول شویی» به ریاست و مسئولیت وزیر امور اقتصادی و دارایی و با عضویت وزرای بازرگانی، اطلاعات، کشور و رئیس بانک مرکزی با وظایف ذیل تشکیل می گردد:

۱. جمع آوری و کسب اخبار و اطلاعات مرتبط و تجزیه و تحلیل و طبقه بندی فنی و تخصصی آنها در مواردی که قرینه ای بر تخلف وجود دارد طبق مقررات؛

۲. تهیه و پیش نهاد آیین نامه های لازم در خصوص اجراء قانون به هیأت وزیران؛

۳. هماهنگ کردن دستگاه های ذی ربط و پی گیری اجراء کامل قانون در کشور؛

۴. ارزیابی گزارش های دریافتی و ارسال به قوه قضائیه در مواردی که به احتمال قوی صحت دارد و یا محتمل آن از اهمیت برخوردار است؛

۵. تبادل تجارب و اطلاعات، با سازمان های مشابه در سایر کشورها در چهارچوب مفاد ماده (۱۱).

تبصره ۱- دبیرخانه شورای عالی در وزارت امور اقتصادی و دارایی خواهد بود.

و سایر جرایم سازمان یافته، مقدم بر کنترل فیزیکی باشد.

برای اطلاع خوانندگان، متن کامل قانون مبارزه با جرم پول شویی نقل می شود:

شماره ۲۵۸/۱۸۳۴۹۷

مورخ ۱۳۸۶/۱۱/۲۴

جناب آقای دکتر محمود احمدی نژاد ریاست محترم جمهوری اسلامی ایران

عطف به نامه شماره ۲۷۱۴۹/۳۲۱۵۶ مورخ ۱۳۸۱/۷/۶ در اجراء اصل یکصد و بیست و سوم (۱۲۳) قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران، قانون مبارزه با پول شویی که با عنوان لایحه مبارزه با جرم پول شویی به مجلس شورای اسلامی تقدیم گردیده بود، با تصویب در جلسه علنی روز سه شنبه مورخ ۱۳۸۶/۱۱/۲ و تأیید شورای محترم نگهبان، به پیوست ابلاغ می گردد.

رئیس مجلس شورای اسلامی - غلامعلی حدادعادل

شماره ۱۹۲۷۸۸

۷/۱۲/۱۳۸۶

وزارت امور اقتصادی و دارایی

قانون مبارزه با پول شویی که در جلسه علنی روز سه شنبه مورخ دوم بهمن ماه یک هزار و سیصد و هشتاد و شش مجلس شورای اسلامی تصویب و در تاریخ ۱۳۸۶/۱۱/۱۷ به تأیید شورای نگهبان رسیده و طی نامه شماره ۲۵۸/۱۸۳۴۹۷ مورخ ۱۳۸۶/۱۱/۲۴ مجلس شورای اسلامی واصل گردیده است، به پیوست جهت اجراء ابلاغ می گردد.

رئیس جمهور - محمود احمدی نژاد

قانون مبارزه با پول شویی

ماده ۱- اصل بر صحت و اصالت معاملات تجاری، موضوع ماده (۲) قانون تجارت است؛ مگر آن که بر اساس مفاد این قانون خلاف آن به اثبات برسد. استیلائی اشخاص بر اموال و دارایی اگر توأم با ادعای مالکیت شود، دال بر ملکیت است.

ماده ۲- جرم پول شویی عبارت است از:

الف - تحصیل، تملک، نگهداری یا استفاده از عواید حاصل از فعالیتهای غیرقانونی با علم به این که به طور

د - نگره‌داری سوابق مربوط به شناسایی ارباب رجوع، سوابق حساب‌ها، عملیات و معاملات به مدتی که در آیین‌نامه اجرایی تعیین می‌شود.

ه - تدوین معیارهای کنترل داخلی و آموزش مدیران و کارکنان به منظور رعایت مفاد این قانون و آیین‌نامه‌های اجرایی آن.

ماده‌ی ۸ - اطلاعات و اسناد گردآوری شده در اجرای این قانون، صرفاً در جهت اهداف تعیین شده در قانون مبارزه با پول‌شویی و جرائم منشأ آن مورد استفاده قرار خواهد گرفت. افشای اطلاعات یا استفاده از آن به نفع خود یا دیگری به طور مستقیم یا غیرمستقیم توسط مأموران دولتی یا سایر اشخاص مقرر در این قانون ممنوع بوده و متخلف به مجازات مندرج در قانون مجازات انتشار و افشای اسناد محرمانه و سری دولتی، مصوب ۱۳۵۳/۱۱/۲۹، محکوم خواهد شد.

ماده‌ی ۹ - مرتکبین جرم پول‌شویی علاوه بر استرداد درآمد و عواید حاصل از ارتکاب جرم مشتمل بر اصل و منافع حاصل (و اگر موجود نباشد، مثل یا قیمت آن)، به جزای نقدی به میزان یک چهارم عواید حاصل از جرم محکوم می‌شوند که باید به حساب درآمد عمومی نزد بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران واریز گردد.

تبصره‌ی ۱ - چنان‌چه عواید حاصل به اموال دیگری تبدیل یا تغییر یافته باشد، همان اموال ضبط خواهد شد.

تبصره‌ی ۲ - صدور و اجرای حکم ضبط دارایی و منافع حاصل از آن، در صورتی است که متهم به لحاظ جرم منشأ، مشمول این حکم قرار نگرفته باشد.

تبصره‌ی ۳ - مرتکبین جرم منشأ، در صورت ارتکاب جرم پول‌شویی، علاوه بر مجازات‌های مقرر مربوط به جرم ارتکابی، به مجازات‌های پیش‌بینی شده در این قانون نیز محکوم خواهند شد.

ماده‌ی ۱۰ - کلیه‌ی اموری که در اجرای این قانون نیاز به اقدام یا مجوز قضایی دارد، باید طبق مقررات انجام پذیرد. قوه‌ی

قضائیه موظف است طبق مقررات همکاری نماید.

ماده‌ی ۱۱ - شعبی از دادگاه‌های عمومی در تهران و در صورت نیاز در مراکز استان‌ها به امر رسیدگی به جرم پول‌شویی و جرائم مرتبط اختصاص می‌یابد. اختصاصی بودن شعبه، مانع رسیدگی به سایر جرایم نمی‌باشد.

ماده‌ی ۱۲ - در مواردی که بین دولت جمهوری اسلامی ایران و سایر کشورها قانون معاضدت قضایی و اطلاعاتی در

امر مبارزه با پول‌شویی تصویب شده باشد، همکاری طبق شرایط مندرج در توافق‌نامه صورت خواهد گرفت.

قانون فوق مشتمل بر دوازده ماده و هفت تبصره در جلسه‌ی علنی روز سه‌شنبه مورخ دوم بهمن ماه یک‌هزار و سیصد و هشتاد و شش مجلس شورای اسلامی تصویب [گردید]، و در تاریخ ۱۳۸۶/۱۱/۱۷ به تأیید شورای نگهبان رسید.

رئیس مجلس شورای اسلامی - غلامعلی حدادعادل

مجلس شورای اسلامی قانون مبارزه با پول‌شویی را در ۱۲ ماده و ۷ تبصره تصویب نموده و ساختار آن را بر اصل برائت بنا نهاده است؛ هم‌چنین جرم پول‌شویی را تعریف می‌کند. این قانون پس از حدود ۵/۵ سال و در دوران دو دولت و دو مجلس و با همکاری مجمع تشخیص مصلحت نظام و شورای نگهبان به تصویب رسید. با قانونی شدن مبارزه با پول‌شویی، ایران به مجموعه‌ی کشورهایی که پول‌شویی در آن‌ها جرم تلقی می‌شود، پیوست.

جرم دانستن پول‌شویی و وجود قانون مبارزه با آن یکی از شاخص‌های مورد نظر نهاد و مجامع بین‌المللی در محاسبه‌ی ریسک اقتصادی کشورها و بهبود فضای کسب و کار در آن‌هاست؛ بنابراین در شرایط فعلی، وضعیت کشور از لحاظ رتبه‌ی ریسک اقتصادی و رتبه‌ی فضای کسب و کار با تصویب قانون مبارزه با پول‌شویی، به مراتب بهتر خواهد شد:

در این‌که در موارد متعددی این نهادها مانند صندوق بین‌المللی پول و بانک جهانی، در راستای منافع قدرت‌های سلطه‌گر حرکت می‌کنند، تردیدی وجود ندارد؛ ولی نباید این تصور و نگاه را به همه‌ی فعالیت‌ها و همکاری‌های مشترک با نمایندگان نهادهای بین‌المللی تسری داد؛ چرا که در حوزه‌های مختلفی مانند مبارزه با پول‌شویی، تجارب بشر و راه‌کار مبارزه با مفاسد اقتصادی توسط کارشناسان نهادهای بین‌المللی جمع‌آوری شده است و استفاده از این تجارب مغتنم است.

**مرتکبین جرم منشأ،
در صورت ارتکاب جرم
پول‌شویی، علاوه بر
مجازات‌های مقرر مربوط
به جرم ارتکابی، به
مجازات‌های پیش‌بینی
شده در این قانون نیز
محکوم خواهند شد**

جرم دانستن پول شویی و وجود قانون مبارزه با آن یکی از شاخص‌های مورد نظر نهاد و مجامع بین‌المللی در محاسبه‌ی ریسک اقتصادی کشورها و بهبود فضای کسب و کار در آن‌هاست

۱۲. الهام عبیری؛ وسعت پول‌شویی تابع وسعت فساد اقتصادی است (گزارش)؛ روزنامه‌ی آسیا، مورخه‌ی ۱۳۸۱/۹/۲۷؛ سهیل ایلدردی؛ پول‌شویی و تجارت الکترونیکی (ترجمه)، فصلنامه‌ی بانک صادرات؛ ش ۲۱
13. Billy stell, money laundering - stages of process, op cit.
۱۴. صادق سلیمی، تطهیر پول در اسناد بین‌المللی و لایحه‌ی پول‌شویی؛ مجله‌ی تخصصی دانشگاه علوم اسلامی رضوی؛ ش ۶؛ ۱۳۸۱؛ ص ۱۳۴
۱۵. حسین حشمتی؛ شرایط اسلامی مبادله، مانعی بالقوه در مقابل پول‌شویی؛ فصلنامه‌ی بانک صادرات؛ ش ۲۱.
۱۶. اینترنت www.hamafekri.org
۱۷. علی حسن‌زاده و بهنام مرادی، تطهیر پول و نظام مالی بین‌المللی؛ سایت بانک رفاه
۱۸. حسین حشمتی؛ عزم جدی برای قطع ریشه‌های نامرئی در لایحه‌های اقتصاد (سرمقاله)؛ فصلنامه‌ی بانک صادرات ایران؛ ش ۲۱.
19. financial action task force on money laundering.
۲۰. عبدالرضا ملک، دستورالعمل اتحادیه‌ی بین‌المللی مبارزه با پول‌شویی؛ مجله‌ی بانک و اقتصاد؛ ش ۲۶.
۲۱. رضا پرویزی؛ معاهده پارامو علیه جرایم سازمان یافته‌ی فراملی؛ مجله‌ی امنیت؛ ۱۳۷۹/۱۷/۱۸ و ر. ک. : www.untreaty.un.org
22. global program against money laundering.
23. council of europe convention on the laundering, search, seizure and confiscation of the proceeds from crime.
24. precention of terrorism act, 1989.
۲۵. اکبر فیض؛ محورهای واکنش به پول‌شویی، روزنامه‌ی هاوی؛ مورخه‌ی ۱۳۸۱/۳/۳۱؛ صادق سلیمی؛ ص ۱۳۷.
۲۶. تصفیه‌ی پول،

آیین‌نامه‌های اجرایی و در مراحل بعد از تصویب قانون تدوین می‌شود. بنابراین وقتی نمایندگان بانک جهانی از نبود یک ساختار و واحد اطلاعات مالی در قانون مبارزه با پول‌شویی که منشاء پول‌ها را شناسایی کند، تعجب کردند برای آنان توضیح داده شد که چارچوب و جزئیات این واحد در آیین‌نامه‌ی قانون مبارزه با پول‌شویی تدوین خواهد شد. ■

منابع

۱. متن کامل قانون مبارزه با جرم پول‌شویی، در پایان همین مقاله، ضمیمه شده است.
۲. بابک پورقهرمانی؛ کارشناس ارشد حقوق جزا و جرم‌شناسی، محقق و نویسنده.
۳. حسین میرمحمد صادقی؛ حقوق جزای بین‌الملل؛ نشر میزان؛ چاپ اول؛ ۱۳۷۷؛ ص ۳۳۲.
۴. ناصر پرتوی؛ منبع: www.hamafekri.org/dbase/
5. WWW.landryman.u.net.com - billy stell, money launderig > what is money laundering?
6. paulamireid> money laundering _ an irish perspective pp.206-227.
7. D.A. chai kin. money laundering as a sup rantional crime.
8. Billy stell, money laundering - abrief history, WWW.laundurman.u.net.com
۹. عبدالرضا ملک و محبوبه مدنی اصفهانی؛ پول‌شویی و راه‌های مبارزه با آن؛ سایت اینترنتی بانک رفاه؛ حسین میرمحمد صادقی؛ پیشین؛ صص ۳۳۸ - ۳۳۵.
۱۰. حسین میرمحمد صادقی؛ پیشین؛ ص ۳۳۸.
۱۱. عبدالرضا ملک و محبوبه مدنی اصفهانی، پیشین.

یکی دیگر از چالش‌هایی که پیش روی تصویب قانون مبارزه با پول‌شویی قرار داشت، شرایط ویژه‌ی کشور درباره‌ی بخش خصوصی بود که با ابلاغ سیاست‌های اصل ۴۴، ضرورت تقویت بخش خصوصی و زمینه‌سازی برای جذب سرمایه‌های این بخش بیش از پیش مورد توجه قرار گرفت و در راستای همین الزام، ایجاد امنیت حقوقی برای سرمایه‌گذاری نیز مورد تأکید بود. عده‌ای از کارشناسان با استناد به این استدلال‌ها، تصویب قانون مبارزه با پول‌شویی را در مقطع فعلی به صلاح نمی‌دانستند؛ اما به عقیده‌ی مدافعان این قانون، باید میان جذب سرمایه‌ی بیش‌تر ولی ناسالم و یا شبه‌دار، و جذب سرمایه‌ی کم‌تر ولی سالم و مطمئن، دست به انتخاب زد و بدون شک نوع دوم سرمایه‌ها باید انتخاب شود، چرا که سلامت اقتصادی و دوری از پول‌شویی در بلند مدت باعث جذب سرمایه‌های بیشتر نیز می‌شود. (نمایندگان بانک جهانی سال گذشته به ایران سفر کرده و در جریان جزئیات روند تدوین و تصویب قانون مبارزه با پول‌شویی قرار گرفته بودند. یکی از مواردی که برای این نمایندگان مبهم بود، سیاق و سبک قانون‌گذاری در ایران بود، چرا که در این جا برخلاف بسیاری از کشورها، جزئیات و چگونگی پیاده‌سازی قوانین در متن و اصل خود قوانین ذکر نمی‌شود و این موارد در قالب